

WIJZIGINGSDOCUMENT HERZIENING DNR 2011 (juli 2013)

In 2013 is de Rechtsverhouding opdrachtgever – architect, ingenieur en adviseur (DNR 2011) herzien, als gevolg van gewijzigde wetgeving. Artikel 56 (*Betaling van advieskosten*) is gewijzigd. De Toelichting bij de DNR 2011 is ook herzien.

In dit document kunt u de tekst van DNR 2011 en de Toelichting vergelijken met de teksten in de herziene versies (juli 2013).

Rechtsverhouding

DNR 2011, eerste druk (augustus 2011) Depotnummer: 78/2011	DNR 2011, eerste herziene versie (juli 2013) Depotnummer: 56/2013
<p>Artikel 56 Betaling van advieskosten</p> <p>1 De opdrachtgever betaalt de advieskosten op declaratie van de adviseur. Opdrachtgever en adviseur komen bij de opdracht een betalingsschema in termijnen overeen. De adviseur declareert de advieskosten volgens het overeengekomen betalingsschema of, bij gebreke daarvan, in maandelijkse termijnen naar rato van de voortgang van de werkzaamheden.</p> <p>2 De adviseur is gerechtigd een einddeclaratie in te dienen zodra zijn werkzaamheden zijn voltooid, dan wel op de dag waarop de opdracht volgens het bepaalde in artikel 21 is opgezegd.</p> <p>3 De declaratie van de adviseur is gespecificeerd en wordt op verzoek van de opdrachtgever van de nodige bewijsstukken voorzien.</p> <p>4 De opdrachtgever betaalt het gedeclareerde bedrag, voor zover niet anders is overeengekomen, binnen één maand na de datum van de betreffende declaratie.</p> <p>5 Indien de opdrachtgever de juistheid van een declaratie – of een gedeelte daarvan – betwist, is hij niettemin gehouden tot tijdig betalen van het niet betwiste gedeelte. Betwisting van een declaratie dient schriftelijk en binnen de betaaltermijn te geschieden. Blijkt de betwiste declaratie – of het betwiste gedeelte – alsnog verschuldigd, dan wordt de door de opdrachtgever verschuldigde wettelijke rente berekend vanaf de dag waarop de betaling uiterlijk had behoren te geschieden.</p>	<p>Artikel 56 Betaling van advieskosten</p> <p>1 De opdrachtgever betaalt de advieskosten op declaratie van de adviseur. Opdrachtgever en adviseur komen bij de opdracht een betalingsschema in termijnen overeen. De adviseur declareert de advieskosten volgens het overeengekomen betalingsschema of, bij gebreke daarvan, in maandelijkse termijnen naar rato van de voortgang van de werkzaamheden.</p> <p>2 De adviseur is gerechtigd een einddeclaratie in te dienen zodra zijn werkzaamheden zijn voltooid, dan wel op de dag waarop de opdracht volgens het bepaalde in artikel 21 is opgezegd.</p> <p>3 De declaratie van de adviseur is gespecificeerd en wordt op verzoek van de opdrachtgever van de nodige bewijsstukken voorzien.</p> <p>4 De opdrachtgever betaalt het gedeclareerde bedrag, voor zover niet anders is overeengekomen, binnen 30 dagen na de datum van de betreffende declaratie.</p> <p>5 Indien de opdrachtgever de juistheid van een declaratie – of een gedeelte daarvan – betwist, is hij niettemin gehouden tot tijdig betalen van het niet betwiste gedeelte. Betwisting van een declaratie dient schriftelijk en binnen de betaaltermijn te geschieden. Blijkt de betwiste declaratie – of het betwiste gedeelte – alsnog verschuldigd, dan wordt de door de opdrachtgever verschuldigde wettelijke rente berekend vanaf de dag waarop de betaling uiterlijk had behoren te geschieden.</p>

<p>6 Verricht de opdrachtgever de ingevolge de opdracht verschuldigde betaling niet tijdig en is de vertraging niet het gevolg van een aan de adviseur toe te rekenen omstandigheid, dan is de opdrachtgever zonder nadere ingebrekestelling in verzuim en kan de adviseur aanspraak maken op vergoeding van rente tegen het wettelijk rentepercentage, dit met ingang van de dag waarop de betalingstermijn is verstreken.</p> <p>7 Vindt de betaling niet plaats binnen één maand na de dag waarop deze uiterlijk had behoren te geschieden, dan kan de adviseur aanspraak maken op vergoeding van rente tegen het wettelijk rentepercentage verhoogd met drie procent met ingang van de dag waarop deze maand is verstreken, een en ander zonder nader herinneringsbericht of aanmaning van de adviseur.</p> <p>8 Over de door de adviseur gevorderde rente wordt geen rente berekend.</p> <p>9 Alle werkelijk door de adviseur gemaakte onkosten om tot voldoening van zijn declaratie te geraken, zowel gerechtelijke als buitengerechtelijke kosten, komen voor rekening van de opdrachtgever.</p>	<p>6 Verricht de opdrachtgever de ingevolge de opdracht verschuldigde betaling niet tijdig en is de vertraging niet het gevolg van een aan de adviseur toe te rekenen omstandigheid, dan is de opdrachtgever zonder nadere ingebrekestelling in verzuim en kan de adviseur aanspraak maken op vergoeding van rente tegen het wettelijk rentepercentage met ingang van de dag volgend op de dag die is overeengekomen als uiterste betalingsdag tot en met de dag waarop de opdrachtgever de declaratie heeft voldaan.</p> <p>7 Vindt de betaling niet plaats binnen één maand na de dag waarop deze uiterlijk had behoren te geschieden, dan kan de adviseur aanspraak maken op vergoeding van rente tegen het wettelijk rentepercentage verhoogd met drie procent met ingang van de dag waarop deze maand is verstreken, een en ander zonder nader herinneringsbericht of aanmaning van de adviseur.</p> <p>8 Over de door de adviseur gevorderde rente wordt geen rente berekend.</p> <p>9 Alle werkelijk door de adviseur gemaakte onkosten om tot voldoening van zijn declaratie te geraken, zowel gerechtelijke als buitengerechtelijke kosten, komen voor rekening van de opdrachtgever.</p> <p>10 In afwijking van het in lid 9 bepaalde geldt dat voor opdrachten, waarbij een consument opdrachtgever is, de wettelijke regeling van de incassokosten van toepassing is.</p>
--	---

Toelichting

DNR 2011, eerste druk (augustus 2011)	DNR 2011, eerste herziene versie (juli 2013)
<p>Artikel 56 Betaling van advieskosten</p>	<p>Artikel 56 Betaling van advieskosten</p> <p>Termijn van betaling van de advieskosten (lid 4) In lid 4 van artikel 56 is geregeld dat de opdrachtgever het gedeclareerde bedrag, voor zover niet anders is overeengekomen, binnen 30 dagen na de datum van de betreffende declaratie moet voldoen. Om discussie te vermijden bepaalt het artikel onder lid 6 dat de opdrachtgever zonder nadere ingebrekestelling in verzuim is als er na die 30 dagen niet is betaald. De termijn van 30 dagen is dus een fatale termijn.</p>

<p>Verschuldigde rente (lid 6) Het Burgerlijk Wetboek kent twee soorten wettelijke rente. Eén voor de consument (zie artikel 6: 119 BW) en één voor de zogenaamde handelsovereenkomst. Dat laatste behelst de overeenkomst om baat die een of meer partijen verplicht om iets te geven of te doen en die tot stand is gekomen tussen een of meer natuurlijke personen die handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf (zie artikel 6:119a). Deze percentages lopen uiteen. Het is dan ook zaak het juiste percentage aan te houden. Artikel 2 lid 3 onder s bepaalt dat partijen voorafgaand aan de totstandkoming van de overeenkomst hier een keuze dienen te bepalen. Voorts is artikel 1 lid 7 Mbo de aangewezen plaats om de keus vast te leggen.</p>	<p>Lid 4 noemt een termijn van 30 dagen. Willen partijen een langere betalingstermijn overeenkomen, dan dienen zij dat in de overeenkomst vast te leggen. Indien die termijn langer dan 60 dagen is, verlangt de wet (zie artikel 6:119 a lid 5 BW) dat deze termijn niet onbillijk is jegens de schuldeiser (de adviseur), mede gelet op de vraag of de schuldenaar (de opdrachtgever) objectieve redenen heeft om af te wijken van de 60 dagen termijn, de aard van de prestatie en elke aanmerkelijke afwijking van goede handelspraktijken. Gaat het om een overeenkomst met de overheid (artikel 6:119 b lid 5 BW) dan geldt ook dat bij overeenkomst kan worden afgeweken van de 30 dagen termijn, maar alleen als partijen uitdrukkelijk een langere termijn van betaling in de overeenkomst opnemen en de bijzondere aard of eigenschappen van de overeenkomst dit objectief rechtvaardigen. De betalingstermijn bedraagt in dat geval ten hoogste 60 dagen.</p> <p>Verschuldigde rente (lid 6) Indien de opdrachtgever de adviseur niet tijdig betaalt, heeft dat twee gevolgen: a) hij is rente verschuldigd die gaat lopen met ingang van de dag volgend op de dag die is overeengekomen als uiterste betalingsdag tot en met de dag waarop de opdrachtgever de declaratie heeft voldaan en b) er kunnen incassokosten ontstaan. Artikel 56 lid 6 regelt de rente en leden 9 en 10 regelen de incassokosten.</p> <p>Het Burgerlijk Wetboek kent twee soorten wettelijke rente. Eén voor de consument (zie artikel 6: 119 BW) en één voor de zogenaamde handelsovereenkomst. Dat laatste behelst de overeenkomst om baat die een of meer partijen verplicht om iets te geven of te doen en die tot stand is gekomen tussen een of meer natuurlijke personen die handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf (zie artikel 6:119a). Deze percentages lopen uiteen. Het is dan ook zaak het juiste percentage aan te houden. Artikel 2 lid 3 onder s bepaalt dat partijen voorafgaand aan de totstandkoming van de overeenkomst hier een keuze dienen te bepalen. Voorts is artikel 1 lid 7 Mbo de aangewezen plaats om de keus vast te leggen.</p> <p>Incassokosten (leden 9 en 10) Indien de opdrachtgever niet tijdig voldoet aan zijn betalingsverplichting (zie lid 4 voor wat tijdig voldoen is) dan kan vervolgens de situatie ontstaan, dat de adviseur kosten moet maken om betaald te krijgen. Op die kosten hebben de leden 9 en 10 betrekking.</p>
--	--

	<p>Het uitgangspunt is dat alle werkelijk door de adviseur gemaakte onkosten om zijn declaratie betaald te krijgen, zowel gerechtelijke als buitengerechtelijke kosten, voor rekening van de opdrachtgever komen.</p> <p>De wetgever heeft voor consumenten een afwijkende regeling getroffen, die maakt dat het bepaalde in lid 9 niet voor hen kan gelden. Daarom is in lid 10 bepaald dat voor opdrachten, waarbij een consument opdrachtgever is, de wettelijke regeling van de incassokosten geldt.</p> <p>Die wettelijke regeling houdt het volgende in:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Er worden (bij algemene maatregel van bestuur) regels gesteld voor de vergoeding van de incassokosten. b) Van deze regels mag niet ten nadele van de schuldenaar (lees: consument-opdrachtgever) worden afgeweken. c) De consument-opdrachtgever is deze incassokosten pas verschuldigd, indien voldaan is aan alle volgende voorwaarden:<ul style="list-style-type: none"> i) de consument-opdrachtgever heeft binnen de gestelde termijn niet aan de betalingsverplichting voldaan; ii) de adviseur heeft de consument-opdrachtgever aangemaand om binnen veertien dagen na de dag van de aanmaning te betalen; iii) in de aanmaning is vermeld, dat het gevolg van het uitblijven van betaling leidt tot het verschuldigd zijn van buitengerechtelijk en gerechtelijke incassokosten; iv) de consument-opdrachtgever betaalt niet. <p>Het Besluit van 27 maart 2012 (Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten) is te raadplegen op: www.wetten.overheid.nl.</p>
--	--